

Geachte heer, geachte mevrouw,

Voordat ik mijn bezwaren kenbaar maak met betrekking tot het wetsvoorstel op de jeugdverblijven, geïnitieerd door de motie van de heer Azmani en mevrouw Yucel, wil ik mij allereerst aan u voorstellen.

Mijn naam is Ekrem Sabir en ik ben een in Nederland geboren en getogen jonge man van 23 jaar. Naast dat ik momenteel de internationale master Regenerative Medicine & Technology studeer aan Universiteit Utrecht, loop ik tevens stage bij UMC als onderzoeksassistent en werk ik in de weekenden bij DAF Eindhoven, waardoor ik dagelijks met talloze mensen van andere nationaliteiten samenwerk en tijd doorbreng.

Bovenstaande meegenomen behoeft het weinig uitleg dat er aan mijn integratie en functionering in de Nederlandse samenleving niets te betwijfelen valt. En dat terwijl ik als kind ongeveer 8 jaar van mijn leven mijn weekenden regelmatig heb gespendeerd in private Turkse jeugdverblijven waarvan nu met een wetsvoorstel getracht wordt het functioneren financieel en administratief te bemoeilijken met als doel: ontmoediging. Ik kan tevens getuigen dat ik voor iemand die op een jeugdverblijf onderwijs heeft gehad, geen uitzondering ben in mijn functioneren in de Nederlandse samenleving. Naast mijn eigen broer die ook een master studie volgt aan Tilburg University, heb ik talloze vrienden die een aanzienlijke deel van hun leven hebben gespendeerd in Turkse jeugdverblijven en zowel in hun studie alsook werk voorbeeldig functioneren. Feitelijk ken ik niemand in mijn gemeenschap die naar behoren heeft gefunctioneerd in een Turkse jeugdverblijf, maar nu vanuit de Nederlandse normen en waarden getypeerd zou kunnen worden als niet geïntegreerd en disfunctionerend. Daarentegen kan ik alleen al uit mijn eigen kennissenkring meerdere jongeren aanwijzen die vroegtijdig Turkse jeugdverblijven hebben verlaten omdat ze de geboden opvoeding maar niets vonden en nu een leven leiden die de heer Wilders benoemt als straatterrorisme.

De doelen die er in het wetsvoorstel opgenoemd worden ten aanzien van veiligheid van verblijf, ontwikkeling en integratie van de kinderen zijn volkomen onzin. Turkse jeugdverblijven functioneren al decennialang tot op de dag van vandaag probleemloos in de maatschappij, volledig gefinancierd vanuit de Turkse gemeenschappen en des te belangrijker vanuit de wensen van Turkse ouders. Van de paar instituten (van de tientallen die er zijn) waarvan er sprake was van een afwezige goedkeuring mbt de gebruikte gebouwen e.d., heeft minister Asscher in februari 2013 al aangegeven dat dat inmiddels op orde is gezet. Afgezien het daarom al belachelijk is dat geleid door Yucel/Azmani, u denkt het recht te hebben deze private instellingen op ongegronde redenen financieel en administratief op kosten te gaan jagen, is de doelstelling van het willen waarborgen van de integratie met deze maatregelen op zijn zachts gezegd dubieus.

Als men daadwerkelijk als doel had om de integratie van Turkse jongeren die naar de betreffende jeugdverblijven gaan te waarborgen, dan had men in eerste instantie een onderzoek uitgevoerd hoe jongeren die op deze jeugdverblijven hebben gezeten überhaupt functioneren in de samenleving. Het feit dat er hier niets over bekend is en dat niemand in de Kamer hier ook maar naar vraagt, gecombineerd met het feit dat de indieners van de motie overduidelijk kenbaar hebben gemaakt dat de doelstelling eerst en vooral ontmoediging van het sturen van kinderen door Turkse ouders naar deze

jeugdverblijven is, is voldoende om in te zien dat het hier om een verkaptet hetze gaat en derhalve dat het wetsvoorstel in zijn huidige vorm en bedoeling linea recta de prullenbak in hoort.

Droogjes wordt er vermeld dat er geen administratieve lasten zouden zijn. Laat eens zien hoeveel een onafhankelijke vertrouwenspersoon per jeugdverblijf gaat kosten? Garandeer eens dat de kosten die gemeenten gaan maken per controle van een jeugdverblijf daadwerkelijk 1000 Euro zijn, én dat deze kosten niet gefactureerd gaan worden aan de jeugdverblijven?

LVVV.nl toont aan dat een vertrouwenspersoon € 70 tot € 120 euro per uur kost. Als we uitgaan van de jeugdverblijven waar kinderen maar 6 uur per weekend spenderen, en we het gemiddelde nemen qua uurloon, hebben we het per over € 24.000 euro per jeugdverblijf bij 40 weken. Gezien er zo'n 30-50 kinderen zijn bij dit soort jeugdverblijven hebben we het over € 500 a €800 per kind per jaar die doorgerekend moeten gaan worden aan de ouders. Gaan we het hebben over de jeugdverblijven waar jongeren continue verblijven, dan hebben we het over een schrikbarende € 224.000 per jaar per jeugdverblijf, bij een 8 urige aanwezigheid van de vertrouwenspersoon. Dat is nagenoeg €4.500 per kind dat doorgerekend moet gaan worden aan de ouders. Doorgerekend aan de ouders want deze instituten bestaan dankzij de giften van de Turkse gemeenschap en dus de ouders. Doorgerekend aan de ouders want de indieners en steunders van dit wetsvoorstel gaan natuurlijk absoluut niet toestaan dat deze kosten maar door de staat worden gedragen terwijl zij de veroorzaker ervan is. Wat geeft de Kamer het recht om een dergelijke kostenpost op te willen richten zonder ook maar een enkele gegronde reden te hebben aangetoond?

Ik vind het denigrerend dat ik en met mij vele andere jongeren met de achterliggende gedachte van dit wetsvoorstel afgeschilderd worden als niet geïntegreerde probleem jongeren. Ik vind het verachtelijk dat mijn ouders en honderden andere Turkse ouders verondersteld worden incapabel te zijn in het nemen van besluiten met betrekking tot de opvoeding van hun kinderen, gezien men denkt beter te weten hoe deze kinderen opgevoed worden in de jeugdverblijven zonder ooit een onderzoek te hebben uitgevoerd over de stand van zaken.

Dit wetsvoorstel is Nederland onwaardig en ik acht dat u in staat bent om dat te doorzien. Als Yucel/Azmani en de Tweede Kamer oprechte bedoelingen hebben, dan treed men eerst maar in gesprek met de Turkse ouders en jeugdverblijven om wie het hier gaat en voert in samenwerking met hen een gedegen onderzoek uit naar wat de stand van zaken zijn en of er überhaupt redenen en noodzaak is tot wat voor maatregelen dan ook. Een wetsvoorstel geïnitieerd door een persoon die onmiskenbaar verkondigd dat het doel ontmoediging van het gebruik van de jeugdverblijven is, hoort niet thuis in Nederland.

Vertrouwend op uw fatsoen en ratio,

Hoogachtend,

Ekrem Sabir